

Sygn. akt III AUa 440/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Bożena Grubba
Sędziowie:	SSA Małgorzata Gerszewska SSA Aleksandra Urban (spr.)
Protokolant:	Aleksandra Portaszkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2012 r. w Gdańsku

sprawy H. L.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu rolników i składki

na skutek apelacji H. L.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Słupsku

z dnia 17 stycznia 2012 r., sygn. akt V U 921/11

uchyla zaskarżony wyrok i poprzedzające go decyzje i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania bezpośrednio organowi rentowemu.

Sygn. akt III AUa 440/12

UZASADNIENIE

Ubezpieczona H. L. wniosła odwołanie od decyzji wydanej w dniu 13 września 2011 roku, znak PU-400/- (...) oraz w dniu 14 września 2011 roku, znak PU-411- (...) przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, mocą których orzeczono o wyłączeniu jej z ubezpieczenia społecznego rolników począwszy od 1 kwietnia 2001 roku. Zaskarżonej decyzji zarzuciła: naruszenie przepisów postępowania administracyjnego, poprzez uniemożliwienie stronie czynnego udziału w postępowaniu, a w szczególności nie poinformowaniu o jego wszczęciu, o możliwości składania wniosków dowodowych, brzemieniu przepisów, co w rezultacie przełożyło się na wydanie wadliwej decyzji; naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. poprzez nie zebranie i rozpatrzenie w sposób wyczerpujący materiału dowodowego w sprawie. W konkluzji wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że H. L. podlega nieprzerwanie ubezpieczeniu społecznemu rolników.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołań w całości oraz zasądzenie od ubezpieczonej na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy podniósł, że skarżąca nie poinformowała o fakcie rozpoczęcia prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej i nie złożyła stosownego oświadczenia o kontynuacji ubezpieczenia rolniczego.

Zarządzeniem z dnia 18 listopada 2011 roku połączono sprawę o sygn. akt V U 922/11 z niniejszą sprawą z odwołania H. L. przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w W. do łącznego prowadzenia u rozstrzygnięcia pod sygn. akt V U 921/11.

Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2012 roku Sąd Okręgowy w Słupsku - V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w pkt I. oddalił odwołania i w pkt II nie obciążył ubezpieczonej H. L. kosztami procesu.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł o następujące ustalenia faktyczne. Ubezpieczona H. L. w dniu 2 grudnia 1999r. złożyła wniosek o objęcie ubezpieczeniem społecznym rolników. Decyzją Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 22.12.1999 r. stwierdzono podleganie przez H. L. ubezpieczeniu społecznemu rolników od 1 grudnia 1999 roku. W punkcie 2 informacji na odwrocie decyzji stwierdzono, że rolnik lub domownik, który podlega ubezpieczeniu w pełnym zakresie z mocy ustawy, nieprzerwanie co najmniej 1 rok podejmuje pozarolniczą działalność gospodarczą nie będąc pracownikiem i nie pozostając w stosunku służbowym, nadal podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników. Osoby te z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej, ubezpieczeniu społecznemu rolników podlegają tylko wówczas, gdy złożą w tej sprawie stosowne oświadczenie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych lub Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Decyzję wraz z informacją ubezpieczona osobiście odebrała w dniu 24.12.1999r. Od 21 marca 2001 roku ubezpieczona rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej w oparciu o wpis do ewidencji działalności gospodarczej. Przedmiotem działalności była sprzedaż artykułów używanych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach. Ubezpieczona nadal opłacała składki na ubezpieczenie społeczne rolników. Na wniosek ubezpieczonej w dniu 09 września 2011 roku wykreślono z ewidencji działalności gospodarczej wpis dokonany w dniu 20 marca 2001 roku pod numerem (...) dotyczącym działalności gospodarczej oznaczonej nr (...) zgłoszony przez H. L.. Ubezpieczona, mimo stosownego pouczenia udzielonego przez KRUS, nie poinformowała organu rentowego o fakcie rozpoczęcia pozarolniczej działalności gospodarczej i nie złożyła stosownego oświadczenia o kontynuacji ubezpieczenia rolniczego. Decyzją Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 13 września 2011 roku, znak PU-400/- (...), stwierdzono ustanie ubezpieczenia społecznego rolników w zakresie; 1. ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego dla H. L. od 01 kwietnia 2001 roku; 2. ubezpieczenia emerytalno-rentowego dla H. L. od 01 kwietnia 2001 roku. Nadto w kolejnej decyzji z dnia 14 września 2011 roku, znak PU-411- (...), Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdził nadpłatę na koncie H. L. w kwocie 8.733,80 zł z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, w tym: - na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie - 2.586 zł; - na ubezpieczenie emerytalno - rentowe - 6.147,80 zł.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy zważył, iż odwołania ubezpieczonej nie zasługują na uwzględnienie. Zgodnie z art. 5a. ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Tekst jednolity Dz.Uz 1998, Nr 7 poz. 25 z późn. zm.) rolnik lub domownik, który podlegając ubezpieczeniu w pełnym zakresie z mocy ustawy, nieprzerwanie co najmniej 1 rok, podejmuje pozarolniczą działalność gospodarczą nie będąc pracownikiem i nie pozostając w stosunku służbowym, podlega nadal temu ubezpieczeniu. Rolnik lub domownik może podlegać innemu ubezpieczeniu społecznemu wówczas, gdy złoży Zakładowi lub Kasie oświadczenie, że chce podlegać innemu ubezpieczeniu społecznemu z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej, o ile spełnia w tym zakresie warunki określone w odrębnych przepisach. Nie budzi wątpliwości Sądu, że ubezpieczona podlegała ubezpieczeniu w pełnym zakresie z mocy ustawy ponad 1 rok, jednakże mimo stosownego pouczenia udzielonego ubezpieczonej przez KRUS na odwrocie decyzji stwierdzającej podleganie jej ubezpieczeniu społecznemu rolników (k. 8v. i 9 akt KRUS) nie złożyła stosownego oświadczenia o podleganiu w dalszym ciągu ubezpieczeniu społecznemu rolników po rozpoczęciu prowadzenia działalności gospodarczej. Nie ma racji odwołująca, że warunek złożenia przez nią stosownego oświadczenia został spełniony, bowiem Wójt Gminy K.poinformował ZUS w C.o rozpoczęciu przez nią

działalności gospodarczej poprzez wysłanie zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 20 marca 2001 roku. W ocenie Sądu Okręgowego samo zawiadomienie organu rentowego o rozpoczęciu pozarolniczej działalności gospodarczej nie jest równoznaczne ze złożeniem oświadczenia o którym mowa w art. 5a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników. Art. 5a ustawy przełamuje zasadę wykluczenia podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników w czasie podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu, przy wyjątkowym potraktowaniu rolnika podejmującego działalność gospodarczą, którego rolnicze ubezpieczenie społeczne może być kontynuowane, mimo zaistnienia przesłanki objęcia z mocy prawa ubezpieczeniem z innego tytułu (prowadzenia działalności gospodarczej). W takiej sytuacji w czasie podejmowania działalności gospodarczej rolnik musi podlegać ubezpieczeniu rolniczemu. Nie chodzi więc o przystąpienie do ubezpieczenia, lecz o jego kontynuację. Wynika to wprost z art. 5a ust. 1 pkt 1, ustanawiającego warunek złożenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia rolniczego w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej lub współpracy przy tej działalności, oraz że jego niezłożenie jest równoznaczne z ustaniem ubezpieczenia rolniczego z końcem kwartału, w którym rolnik lub domownik rozpoczął wykonywanie pozarolniczej działalności gospodarczej lub współpracę przy prowadzeniu tej działalności (por. art. 5a ust. 2 pkt 5 oraz. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 1999 r., II UKN 435/98, OSNAPiUS 2000 nr 6, poz. 244 i z dnia 11 lutego 1999 r, II UKN 461/98, OSNAPiUS 2000 nr 7, poz. 286 oraz z dnia 26 lipca 2006 r., III UK 46/06, OSNP 2007 nr 15-16, poz. 233). Skoro tak, to rolnik, który nie zawiadomi organu rentowego o podjęciu działalności gospodarczej i nie złoży oświadczenia przewidzianego w art. 5a ust. 1 pkt 1 w ustawowym terminie, przestaje podlegać ubezpieczeniu społecznemu rolników ex lege. Również w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20.02.2006r. I UK 172/05 opublikowanym w OSNAPiUS 2007/3-4/52 stwierdzono, że z art. 5a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników nie wynika zasada pierwszeństwa podlegania rolniczemu ubezpieczeniu społecznemu w przypadku zbiegu tego ubezpieczenia z innym tytułem ubezpieczenia społecznego. Z kolei w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie I UK 70/09 stwierdzono, że ustawa z 1996 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. Nr 124, poz. 585) wyraźnie różnicuje podstawy ubezpieczenia oraz wybór systemu ubezpieczenia przez zainteresowanego rolnika. Dla tych rolników, którym mimo prowadzenia działalności gospodarczej otworzyła się droga do ubezpieczenia w Kasie konieczne było dopełnienie określonej procedury prowadzącej do przejścia do ubezpieczenia społecznego rolników i stąd samo faktyczne opłacanie składek na to ubezpieczenie nie jest wystarczające. Oświadczenie woli o wyborze innego ubezpieczenia musiało dotrzeć do organu rentowego, a ciężar wykazania tego spoczywa na ubezpieczonym. Nieuprawnione jest domniemanie, że organ rentowy jako adresat winien właściwie kwalifikować oświadczenie woli wynikające z płatności składek. Powyższe dowodzi, iż organ rentowy zasadnie wyłączył H. L.z ubezpieczenia społecznego rolników oraz zwrócił nadpłacone składki. Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie miały znaczenia wyjaśnienia Biura Ubezpieczeń KRUS albowiem jest to akt wewnętrzny nie posiadający waloru prawa powszechnie obowiązującego, a ponadto dotyczy osób co do których organ rentowy miał rozeznanie o fakcie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, która to sytuacja nie występuje w tej sprawie. W okolicznościach niniejszej sprawy bez znaczenia również było to, że kwota podatku z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej przez ubezpieczoną nie przekraczała kwoty 2.528 zł. albowiem przyczyną ustania ubezpieczenia był fakt rozpoczęcia prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, a nie wysokość dochodu lub nie złożenia w terminie zaświadczenia, że nie została przekroczona kwota podatku dochodowego. Zatem przywoływane przez ubezpieczoną orzecznictwo Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego dotyczące tej kwestii nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia. Podkreślić należy, że ubezpieczona nie złożyła wniosku o przywrócenie terminu do złożenia oświadczenia o którym mowa w art. 5a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz nie wykazała tego, że udzielono jej błędnej informacji w Urzędzie Gminy w czasie rejestrowania rozpoczęcia prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. W ocenie Sądu Okręgowego nawet gdyby wykazała ten fakt to i tak nie skutkowałby on pozostaniem w systemie ubezpieczenia społecznego rolników. Z tych racji natury faktycznej i prawnej, na podstawie art. 477¹⁴ § 1, kpc, Sąd oddalił odwołania ubezpieczonej, o czym orzeczono w pkt I sentencji. O kosztach procesu orzeczono w pkt II sentencji na podstawie art. 102 k.p.c. Zdaniem Sądu Okręgowego za nieuzasadnione należy uznać obciążenie ubezpieczonej kosztami procesu.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła ubezpieczona, zarzucając błędną ocenę materiału dowodowego oraz sprzeczność ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez błędne przyjęcie, że występują

przesłanki niezbędne do wyłączenia H. L. z ubezpieczenia społecznego rolników od dnia 1 kwietnia 2001 r.; naruszenie prawa materialnego, to jest art. 5a, art. 7 ust. 1 pkt 1 oraz art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 maja 2004 r. poprzez błędną wykładnię wskazanych przepisów przejawiającą się uznaniem, że przepisy tej ustawy nie znajdują w sprawie zastosowania mimo, że ubezpieczona podlegała w pełnym zakresie z mocy ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników ubezpieczeniu społecznemu rolnicemu nieprzerwanie od 1 grudnia 1999 r. i w chwili podjęcia działalności gospodarczej 21 marca 2001 r. i że mogła zostać wyłączona z tego ubezpieczenia bez rozważenia zasadności tego wyłączenia w sytuacji, gdy zgromadzonego materiału dowodowego wynikało, że ubezpieczona nie złożyła oświadczenia, że chce podlegać innemu ubezpieczeniu społecznemu z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej; naruszenie prawa materialnego w postaci art. 5a ust. 1 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, poprzez jego błędną wykładnię i zastosowanie do ustalonego stanu faktycznego sprawy, a polegającą na przyjęciu, iż przepis ten ma zastosowanie do stanu faktycznego sprzed wejścia w życie tegoż przepisu, tj., przed 1 października 2009 r.; naruszenie prawa materialnego w postaci art. 5a ust. 5 - 7 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, poprzez jego błędną wykładnię i zastosowanie, polegające na przyjęciu, iż wyłączenie z rolniczego tytułu ubezpieczenia społecznego rolników było uprawnione i skuteczne w stosunku do rolnika prowadzącego równocześnie pozarolniczą działalność gospodarczą, który był zobowiązany do wypełnienia obowiązków wskazanych tymże przepisem i nie był poinformowany o skutkach prawnych nieterminowego złożenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia rolniczego i zaświadczenia dokumentującego obowiązek podatkowy w minionym roku podatkowym, podczas gdy wykładnia gramatyczna i celowościowa przepisu wskazuje, iż nie może prowadzić do pozbawienia ubezpieczonego rolniczego tytułu ubezpieczenia społecznego, jeżeli rolnik nie był wyraźnie pouczone o skutkach prawnych nieterminowego złożenia oświadczenia o prowadzeniu działalności i zaświadczenia o wysokości kwoty należnego podatku od przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej za miniony rok podatkowy. Mając powyższe na uwadze, skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie odwołania tj., orzeczenie, że H. L. przysługuje nieprzerwanie prawo do ubezpieczenia społecznego rolników, bądź o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu, oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu apelująca umotywowała podniesione zarzuty i wnioski, w szczególności kwestionując ocenę prawną Sądu Okręgowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja podlega uwzględnieniu w sposób skutkujący uchyleniem zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającej go decyzji organu rentowego i przekazaniem sprawy bezpośrednio organowi rentowemu do ponownego rozpoznania.

Na wstępie wskazać należy, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (art. 477⁹ k.p.c., art. 477¹⁴ k.p.c. - tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 20 stycznia 2010 r., II UZ 49/09, LEX nr 583831). W wyroku z dnia 23 kwietnia 2010 r. (II UK 309/09, LEX nr 604210) Sąd Najwyższy podkreślił, że zgodnie z systemem orzekania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w postępowaniu wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji (art. 477¹⁴ § 2 i art. 477^{14a} k.p.c.) w granicach jej treści i przedmiotu.

Odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy, wskazać należy, iż zaskarżona decyzja z dnia 14 września 2011 r. wydana została w następstwie decyzji z dnia 13 września 2011 r., którą wyłączono H. L. z ubezpieczenia społecznego rolników od 1 kwietnia 2001 r. W świetle tej decyzji, kluczową i bezsporną okolicznością faktyczną stanowiącą jej podstawę jest niezgłoszenie organowi przez H. L., objętą ubezpieczeniem społecznym rolników od dnia 1 grudnia 1999 r., rozpoczęcia pozarolniczej działalności gospodarczej z dniem 21 marca 2001 r.

Zwrócić należy uwagę, iż w tak zakreślonych granicach sporu, zasadniczego znaczenia nabiera zatem prawidłowa interpretacja i zastosowanie przywołanego zarówno przez organ rentowy, jak i Sąd I instancji art. 5a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity: Dz.U. z 2008, nr 50, poz. 291).

Przepis ten wprowadzony ustawą z 12 września 1996 roku o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 1996 r. nr 124 poz. 585), w pierwotnym brzmieniu stanowił, iż „rolnik lub domownik, który podlegając

ubezpieczeniu w pełnym zakresie z mocy ustawy, nieprzerwanie co najmniej 1 rok, podejmuje pozarolniczą działalność gospodarczą nie będąc pracownikiem i nie pozostając w stosunku służbowym, podlega nadal temu ubezpieczeniu. Rolnik lub domownik może podlegać innemu ubezpieczeniu społecznemu wówczas, gdy złoży Zakładowi lub Kasie oświadczenie, że chce podlegać innemu ubezpieczeniu społecznemu z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej, o ile spełnia w tym zakresie warunki określone w odrębnych przepisach”.

Zacytowany in extenso przepis uregulował zatem sytuację osób objętych już społecznym ubezpieczeniem rolników a podejmujących pozarolniczą działalność gospodarczą. Istotnym jest przy tym, że przewidywał w pełnym zakresie możliwość pozostania w rolniczym ubezpieczeniu społecznym rolników rozpoczynających równoczesne prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej, bez konieczności składania jakichkolwiek oświadczeń.

W takim też kształcie przepis ten obowiązywał w dniu podjęcia przez ubezpieczoną pozarolniczej działalności gospodarczej, tj. w dniu 21 marca 2001 r., a zatem na ten moment, niezgłoszenie tego faktu organowi rentowemu nie mogło skutkować wyłączeniem jej ze społecznego ubezpieczenia rolników od dnia 1 kwietnia 2001 r. Oceny tej nie wzrusza to, że w decyzji z dnia 22 grudnia 1999r. ubezpieczona została pouczona o konieczności złożenia stosownych oświadczeń Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych lub Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, skoro obowiązujące przepisy obowiązku takiego nie nakładały.

Mając na uwadze powyższe, uznać należy, że zarówno zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 13 września 2011 r. oraz wyrok Sądu Okręgowego są nieprawidłowe, przynajmniej co do wskazanej daty wyłączenia H. L. z ubezpieczenia społecznego rolników.

Nie można przy tym tracić z pola widzenia, że po 2 maja 2004 roku art. 5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników ulegał wielokrotnie zmianie, zasadniczo wpływając na sytuacje i obowiązki rolników prowadzących jednocześnie pozarolniczą działalność gospodarczą. Jak wskazano w uzasadnieniu projektu ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 roku o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2004 nr 91 poz. 873), zmiany podyktowane były koniecznością „uszczerbnienia systemu przez ograniczenie dostępności do niego osób, dla których działalność rolnicza i praca w gospodarstwie rolnym nie stanowi jedynej ani głównego źródła utrzymania. W związku z tym rolnikom prowadzącym równoległe działalność rolniczą i gospodarczą ogranicza się możliwości wyboru między ubezpieczeniem w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych i Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego” (Sejm RP IV kadencji, Nr druku: 1489).

Ponieważ Sąd Okręgowy, błędnie podzielił stanowisko organu rentowego co do możliwości wyłączenia ubezpieczonej z rolniczego ubezpieczenia społecznego z dniem 1 kwietnia 2001 r., do tego też okresu ograniczył postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie. W konsekwencji zatem nie dokonał żadnych ustaleń faktycznych co do okoliczności zaistniałych po 2001 r., a których ocena prawna przez pryzmat znowelizowanej treści art. 5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, potencjalnie mogła skutkować wyłączeniem H. L. z ubezpieczenia. W tej sytuacji zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości, a zatem zachodzi podstawa aby uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania /art. 386 § 4 k.p.c./. Należy jednak zauważyć, że dokładnie te same uwagi odnoszą się do zaskarżonej decyzji, gdyż również organ rentowy nie przeprowadził stosownego postępowania i nie wskazał w decyzji okoliczności faktycznych, które w świetle obowiązujących po 2 maja 2004 r. przepisów mogłyby skutkować wyłączeniem H. L. ze społecznego ubezpieczenia rolników. Nadto, za obarczoną brakami uznać należy samą decyzję, gdyż przytoczenie treści art. 5a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity: Dz.U. z 2008, nr 50, poz. 291), w brzmieniu „obowiązującym do 30 września 2009 r.”, nie może zostać uznane za spełnienie wymogu wskazania podstawy prawnej, z tego chociażby powodu, że od chwili dodania w 1997 r. do 2009r. przepis ten był ośmiokrotnie zmieniany. Uszło to uwadze Sądu Okręgowego, który niedostrzegając rozbieżności pomiędzy podstawą faktyczną i prawną spornej decyzji, a de facto braków w tym zakresie, nie dokonał jej zwrotu w celu uzupełnienia w trybie art. 467 § 4 k.p.c.

Reasumując, zarówno w postępowaniu przed organem rentowym, jak i przed Sądem I instancji zabrakło ustalenia okoliczności faktycznych, które w świetle obowiązujących po 2 maja 2004 r. przepisów mogłyby skutkować

wydaniem decyzji w przedmiocie wyłączenia H. L. ze społecznego ubezpieczenia rolników. Jest to w pierwszej kolejności zadanie organu rentowego, dlatego też sąd drugiej instancji uchylając na mocy art. 477^{14a} k.p.c. wyrok i poprzedzając go decyzją organu rentowego sprawę przekazał do ponownego rozpoznania bezpośrednio organowi rentowemu. Po przeprowadzeniu stosownego postępowania organ rentowy wyda decyzję, w przedmiocie podlegania lub niepodlegania H. L. ubezpieczeniu społecznemu rolników, która w przypadku jej zaskarżenia, będzie podlegała ocenie merytorycznej Sądu.

Wobec powyższego, Sąd Apelacyjny, na mocy art. Art. 477^{14a} k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok oraz poprzedzając go decyzją organu rentowego i przekazał sprawę bezpośrednio organowi rentowemu do ponownego rozpoznania.